

Ἡ Εἰρήνη ἔζησεν ἔτη πολλὰ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ ὡς ἐξόριστος, κερδαίνουσα τὰ ὀλίγα πρὸς τὸν βίον χρειώδη διὰ τῆς ἱστουρίας· ἀλλ' ἐπέζησε τὴν ἱκανοποίησιν νὰ ἴδῃ τὴν εἰκονολατρείαν ἐπιτρεπομένην πάλιν καὶ διαδιδόμενην ἐν τῷ βυζαντινῷ κράτει. Ἡμέραν δέ τινα ἄφικετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὡραία, ἀλλὰ κάτωχρος γυνή, ἥς ἡ ἐμπειρότεχνος χεὶρ πρῶτον μὲν ἐκόσμησε τὰς ἐκκλησίας τῆς νήσου, εἶτα δὲ καὶ τοὺς οἴκους τῶν εὐλαβῶν. Ἐπὶ ἤλθε δὲ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς Εἰρήνης ἀναγνώσεις πλήρης μετανοίας, μεθ' ἣν ἡ Ἰμάγινα ἀπεφάτισε νὰ μοιράσῃ μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ ἀνδρὸς ὃν ἠγάπησε τὸν ἄρτον καὶ τὴν πτωχικὴν καλύβην, ἣν τέως οὐδεὶς εἶχεν ἐπισκεφθῇ πλὴν τῶν πικρῶν καὶ θλιβερῶν ἀναμνήσεων λαμπρᾶς καὶ ἀτυχοῦς βραδείας*.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΤΕΓΕΑΙ. — Ἡ Παλιγγενεσία ἐδημοσίευσεν περὶ τῶν ἐν Τεγέᾳ ἀνασκαφῶν τὰ ἑξῆς· «Οἱ ἐπιμένοντες ἰδιοκτῆται ἐπέτρεψαν τελευταῖον νὰ γείνωσιν ἀνασκαφαὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς των, καὶ οὕτως ἀνεκκλύφθησαν ἐν συνόλῳ αἱ τρεῖς γωνίαι τοῦ ναοῦ, ἡ νοτιοανατολικὴ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ κ. Γκαντζ, ἡ βορειοανατολικὴ ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ κ. Βανκοπούλου, τοῦ μόνου ἐκ τῶν ἰδιοκτητῶν ὅστις ἐπέτρεψεν ἀνασκαφὰς ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, καὶ ἡ νοτιοδυτικὴ ἐν τῷ κήπῳ τοῦ κ. Β. Τσακκανάκη. Ἔχει δὲ ὁ ναὸς μῆκος 47 μ. καὶ πλάτος 21 μ., καὶ εἶναι ἐξάστευλος περίπτερος, καθὼς καταφαίνεται ἐκ πλάκῃς ἐκ τοῦ γείσου, εὐρεθείσης ἐν τῷ κήπῳ τοῦ κ. Γκαντζ. Ἡ ἐργασία δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ τοῦ ναοῦ εἶναι δωρική. Τὰ γενόμενα δὲ εὐρήματα εἶναι ἀρχιτεκτονικά μέρη καὶ κοσμήματα, οἷον σπόνδυλος κιόνων, τεμάχια κιονοκράνου, πλάξ ἐκ τοῦ γείσου μετὰ σταγόνων, ἀστράγαλοι, κυμάτια, ἀνθήμια κτλ. Εἶναι δὲ πολλὰ τούτων, ἰδίως τὰ κοσμήματα, τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Εὐρέθησαν δὲ καὶ χαλκᾶ εὐρήματα, οἷον πόρπαι, ἐνώτια καὶ διάφορα ἐλάσματα, παρεμφερῆ τοῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ ὑπὸ τὸ ἀρχαῖον ἔδαφος εὐρισκομένοις. Ἀπαντα δὲ τὰ εὐρήματα ταῦτα θέλουσιν ἐκτεθῆ ἐν τῷ μουσεῖῳ Τεγέας, περὶ τὴν ἰδρυσιν τοῦ ὁποίου ἀσχολεῖται ὁ κ. Καββαδίας.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἔμελλον νὰ λήξωσι τὸ Σάββατον, 11 ἰσταμένου».

— Ἡ Τρίπολις, ἑφημερὶς τῆς ὁμωνύμου πόλεως, γράφει ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 25 Αὐγούστου τὰ ἑξῆς· «Ἐν Πιπλίῳ, πρωτεύουσῃ τοῦ δήμου Τεγέας,

* Σημ. Παρνασσοῦ. Τὸ διήγημα μετεφράσαμεν ὡς ἔχει ἐν τῷ γερμανικῷ πρωτοτύπῳ χωρὶς νὰ θελήσωμεν οὔτε τὰς ἐνυπαρχούσας ἱστορικές ἀνακριθείας οὔτε τοὺς ἀναχρονισμοὺς νὰ ἐπανορθώσωμεν.

ἐνθα ἀρτίως ἐγένοντο καὶ πρὸς ἀνέυρεσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς ἀνασκαφαὶ ἰδρύθη ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον, ἐν ᾧ ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίας περισυνεγαγὼν ἐντολῇ τῆς κυβερνήσεως ἐνκπέθετο 22 πλαστικὰ ἔργα, ἥτοι ἀνδριάντας καὶ ἀνάγλυφα, 24 ἀρχιτεκτονικὰ καὶ πλείονα τῶν 300 χαλκίνων ἀντικειμένων ἐκ τῶν ἀνευρεθέντων κατὰ τὰς τελευταίας ἀνασκαφάς. Εἶναι ὅμως λυπηρὴν ὅτι οἱ κάτοικοι Ἀχουρίων κατὰκρητοῦσιν εἰσέτι ἀγάλματά τινα, ὧν προστιθεμένων, τὸ μουσεῖον τοῦτο τῆς Γεγέας θέλει ἀποβῇ ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ἐπαρχιακῶν μουσείων τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ κάτοχοι ἀρχαιοτήτων δὲν θέλουσιν ἐμμεῖναι εἰς τὴν ἀδικαιολόγητον αὐτῶν ἀρνήσιν, ἀλλ' ὅτι θέλουσι παρὰδῶσαι τὰς τοῖς ἀρρεθίαις. Προτρέπομεν δὲ καὶ πάντα ἄλλον κατέχοντα ἢ ἀνευρίσκοντα κειμήλιόν τι τῆς ἀρχαιότητος νὰ τὸ προσφέρῃ πρὸς πλουτισμὸν τοῦ νεοσύστατου τούτου μουσείου, ὅπερ ἄλλως περιποιεῖ μεγίστην τιμὴν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπαρχίᾳ. Κατάλογος τῶν ἀρχαιοτήτων εὐρίσκεται ἐν τῷ Μουσείῳ, ὅστις ἢ κλεῖς παρεδόθη τῷ κ. δημάρχῳ Γεγέας πρὸς ἣν οἱ φίλοι τῶν ἀρχαιοτήτων δύνανται ν' ἀπευθύνωνται».

ΑΝΑΕΚΑΦΑΙ ΔΗΛΟΥ. — Αἱ ἐν Δήλῳ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς σχολῆς ἐπιχειρηθεῖσαι ἀπὸ τινων ἐτῶν ἀνασκαφαὶ ἐπερατώθησαν καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὃ δὲ διευθύνας αὐτάς κ. Homolle, πρῶτον ἐταῖρος τῆς γαλλικῆς σχολῆς, ἀπῆλθεν ἤδη εἰς Γαλλίαν. Τὰ εὐρεθέντα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὡς καὶ τὰ εὐρημκτα τῶν παρελθόντων ἐτῶν μετεκομίσθησαν εἰς Μύκονον. Ἡ δὲ γνωστὴ δίγλωσσος, ἐλληνικὴ καὶ φοινικικὴ, ἐπιγραφὴ μετεκομίσθη ἐνταῦθα εἰς τὸ μουσεῖον τοῦ Βαρδακείου.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΥΕΛΟΥΣΩΝ. — Ὁ ἐν Παρισίῳ ἀρχαιολόγος κ. Fröhner, γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων αὐτοῦ ἔργων, ἐν οἷς καὶ ὁ κατάλογος τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Λούβρου ἐλληνικῶν ἐπιγραφῶν, ἐξέδωκεν ἐπ' ἐσχάτων φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον *Nomenclature des verriers grecs et romains*. Εἶνε δὲ ἡ πραγματεία αὕτη ἀπόσπασμα τῆς περὶ τῆς ἀρχαίας ὑελουργικῆς συγγραφῆς τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, ἐν ᾗ περιγράφεται ἡ πλουσιωτάτη συλλογὴ ὑελουργῶν ἀγγείων τοῦ ἐν Παρισίῳ κ. Charvet. Ὁ συγγραφεὺς ἀναγνωρίζει τὰς δυσχερείας τοῦ ἔργου οὗ ἐπελήφθη, θεωρῶν αὐτὸ ἀτελὲς ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει περατωθῇ ἡ ἐκδοσις τοῦ *Corpus Inscriptionum Latinarum* ὑπὸ τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημείας. Ἐπ' ἱσῆς δὲ ἀναπόφευκτον θεωρεῖ καὶ τὴν ἰχνογράφειν τῶν διαφόρων συνδυασμῶν καὶ σχημάτων, ἅτινα συνοδεύουσι συνήθως τὰ ὀνόματα τῶν ὑελοτεχνῶν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς ιδέας τοῦ νὰ παράσχῃ ἔργον πλήρες καὶ ἀμεμπτον, περιοριζόμενος εἰς τὸ νὰ παράσχῃ ἔργον ὠφέλιμον.

Τὸ ἔργον αὐτοῦ, ἐπὶ τοιούτων βάσεων στηριζόμενον, περιέχει 116 ὀνό-

μάτα κατασκευαστῶν υελίνων ἀγγείων καὶ σκευῶν. Τούτων τὰ πλεῖστα εἶνε ῥωμαϊκὰ, ἐλάχιστα δὲ, μόνον δώδεκα, ἐλληνικὰ. Τὰ ὀνόματα δὲ ταῦτα εἶνε τὰ ἑξῆς· Ἀλέξανδρος, Ἀρίττων Σιδώνιος, Ἀρτᾶς Σειδώ(νιος), Εἰρηναῖος, ὅστις ἐπ' ἱσθ. ἦτο Σιδώνιος, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ὑπ' ἀρ. 5 ἐπιγραφῆς, Ἐννίων, ὁ αὐτὸς Ἰσως καὶ ὁ Αἰνίων ὁ ἐπιγεγραμμένος, ὡς λέγεται, ἐν τιτι κυπριακοῖς υελουργήμασι, Εὐγένης; Ζῆθος, Μάγης, Μέντωρ, Νικοκλῆς, Νίκων Σειδώνιος. Ἐκ τούτων τὸν Νικοκλῆ γινώσκουμεν ὡς ὑαλινοποιὸν ἐκ τινος ἐπιγραφῆς ἐκ Σπάρτης δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ Welcker ἐν τῷ *Bullettino dell' Instituto* τῷ 1844 (σελ. 146). Τοῦ δὲ Μέντορος τὸ ὄνομα λαμβάνει ἐν τῷ Λεξιφάνει τοῦ Λουκιανοῦ (κεφ. 7), ἐν ταῖς λέξεσι *τρυήλις μεντορουργῆς*, ὅπερ ἐξηγεῖ ὁ σχολιαστὴς διὰ τῶν ἑξῆς ἀπὸ Μέντορος τινος ὑαλόφου τούτῳ καταχρησασμένου τῷ εἶδει τῶν ποτηρίων. Τὸ ὑαλόφον, ἐγκαίρως παραγνωρισθείσης τῆς παραφθορᾶς αὐτοῦ, διορθώθη ὑπὸ τοῦ Raoul Rochette εἰς ὑαλογλόφον, ὑπ' ἄλλων δὲ εἰς ὑαλεψοῦ, ὁ δὲ κ. Fröhner θεωρεῖ προτιμωτέον τὸ ὑαλοψοῦ. Ἀλλὰ σημειωτέον ὅτι ἀμφότεροι οἱ τόποι ἀπαντῶνται, πλὴν δὲ τούτων ἀναφέρονται ἐν τοῖς λεξικοῖς καὶ οἱ ἑξῆς, ὑαλέψης, ὑαλέψης, ὑαλεψός, ὑαλοεψός. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν γνωστῶν ὑαλινοποιῶν εἶνε Σιδώνιοι, διότι αὐτοῖσι διεσώθη ἀπὸ παλαιῶν ἢ παράδοσις αἷς κατ' ἐξοχὴν φοινικικῆς ταύτης τέχνης. Ἐν τῷ ἀρ. 7 ἐκτὸς τῶν γραμμάτων **ΕΥΓΕΝ**, ἅτινα ὁ ἐκδότης συμπληρόνων οὐκ ἄνευ δισταγμῶν δέχεται ὡς σημαίνοντα τὸ ὄνομα τοῦ υελοψοῦ *Eυγένης*, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπιγραφὴ **ΜΕΛΑΝΘΕΥΤΥΧΙ**, περὶ ἧς δὲν ἐκφράζεται ὁ συγγραφεὺς, ἀλλὰ μόνον λέγει ὅτι δὲν εἶνε λίχν πεπεισμένος ὅτι ἐνέχει ὄνομα υελοψοῦ. Ἀλλ' ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη, ἣτις πρέπει προφανῶς νὰ ἀναλυθῇ εἰς τὸ *Μέλανθ'* εὐτύχει, εἶνε σημεῖον ὅτι τὸ ἀγγεῖον ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν ταῦτα εἶνε δῶρον, βεβαίως δὲ δὲν δηλοῖ τὸ ὄνομα τοῦ τεχνησασμένου, ἀλλὰ τοῦ λαβόντος τὸ τεχνουργημα ὡς δωρεάν.

Σ. Π. Α.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ὁ περιηγητὴς *Χορμούσδ' Ράσσαμ* ἐκόμισεν ἐκ τοῦ τελευταίου αὐτοῦ ταξιδίου εἰς Ἀσίαν, τοῦ ἐπιχειρηθέντος χάριν ἐρευνῶν, πλὴν ἄλλων ἀξιοθεάτων καὶ τὸ πρῶτον ἐξ ὁπτιῆς γῆς εἰδώλιον τὸ μέχρι τοῦδε ἀνευρεθὲν ἐν Ἀσσυρίᾳ. Παριστάνει δὲ τοῦτο ἄνδρα παλαιόντα κατὰ λέντος.

— Ὁ Ἑρμῆς τῆς Θεσσαλονίκης ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 21 Αὐγούστου 1879 τὰ ἑξῆς· «Ἐν τῇ θέσει Ντεμῖο-Καπρὺ (Σιδηραῖ Πύλαι) τῆς βορείου Μακεδονίας ἀνευρέθη ἐπιτάφιος πλάξ φέρουσα τὴν κάτωθι ἐπιγραφὴν, ἣν ἔσχε τὴν καλωσύνην εἰς τῶν φίλων καὶ συνδρομητῶν τοῦ Ἑρμοῦ νὰ ἐπιστείλῃ ἡμῖν, καὶ τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἀπαρχαλλάκτως τῷ πρωτοτύπῳ,

ἐπαφίνοντας τὴν περὶ αὐτῆς κρίσιν εἰς τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικοὺς καὶ ἐν-
πρίβοντας ἀρχαιολόγους.

ΕΝΘΑ ΚΑΛΟΝ ΚΕΙΤΑΙ ΒΡΕΦΟΣ ΕΘΡΙΟΣ ΕΡΜΑΦΟΡΑΣ
ΝΗΠΙΟΝ ΔΙΑΜΙΑΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΔΗΗΣΠΑΣΑΤΟ ΑΝΑ-
ΦΟΥΣ ΟΡΧΗΣΕ ΤΑΣ ΝΕΜΕΣΕΙΣ ΥΙΞ Ζ
ΤΡΙΤΗ ΟΥ ΠΕΙΡΑΝ ΜΗ ΛΑΒΗΣ. »

Τὸ ἐπιτάφιον τοῦτο ἐπίγραμμα ἀντεγράφη κακῶς, ἡ δὲ ἀποκατάστασις
τοῦ ὁρθοῦ, ὡς ἔχει νῦν τὸ ἀντίγραφον, δὲν εἶνε ἐν πᾶσιν εὐχερὲς. Καλὸν θὰ
ἦτο ἂν κατεβόλλετο φροντίς περὶ τῆς εἰς Ἀθήνας ἀποστολῆς καλοῦ χαρτο-
τύπου ἐκμυγείου. »

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Διὰ Β. Διχτάγματος ἐνεκρίθη ἡ αἴτησις τῆς Ἐφορίας τοῦ Συλλόγου ὅπως
ἡ παρὰ τὴν θέσιν Ταβέρνα τῆς Ἡλείας ἐγκατασταθεῖσα ἀποικία τῶν ἐξ Ἰτα-
λίας Ἑλληνοκλιδανῶν ὀνομασθῇ *Νέα Πικέρνη*, καθ' ἃ εἵπομεν ἐν τῷ προλα-
βόντι τεύχει. Οὕτω τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο ἔσται γνωστὸν τὸ χωρίον
τῶν νέων ἀποίκων.

Ὁ γνωστὸς Ἰταλὸς λόγιος καὶ γεροσιχητὴς κ. Τερέντιος Μαριάνης ἀπέ-
στειλε πρὸς τὸν Σύλλογον λίαν κολακευτικὸν ἐγγραφοῦν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀπο-
δοχῆς τοῦ τίτλου τοῦ ἐπιτίμου μέλους.

Οἱ κῆτοικαι τῶν χωρίων τοῦ δήμου Μυρτουντίων Βράτι, Τραγανοῦ καὶ
Μαρκοπούλου δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὴν Ἐφορίαν τοῦ Συλλόγου ἐξαίτουνται τὴν
παρ' αὐτοῖς σύστασιν σχολῆς ἀπόρων παίδων. Ἡ Ἐφορία θέλει ὑποβάλλει τὴν
αἴτησιν ταύτην ἐν ταῖς πρώταις μετὰ τὰς διακοπὰς συνεδριάσεσι τοῦ Συλ-
λόγου.

Τῇ 13/25 Σεπτεμβρίου ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας γενήσονται ἑορταὶ ἐπὶ
τῇ ἀναμνήσει τῆς δεκάτης ὁγδόης ἑκατονταετηρίδος τῆς καταστροφῆς τῆς
Πομπηίας. Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἀνασκαφῶν κ. M. Ruggiero προσεκλήθη
λίαν εὐγενῶς καὶ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος ὅπως ἀποστείλῃ ἀντιπροσώπους. Ἡ
Ἐφορία συνελθοῦσα ὥριτεν ἀντιπροσώπους τοῦ Συλλόγου τὸν ἐν Νεαπόλει
διατρίβοντα κ. Κ. Καραπάνον, ἐπίτιμον μέλος, καὶ τοὺς κκ. Α. Κορδέλλαν,
Σπυρ. Π. Λάμπρον καὶ Α. Φραβασίλην, τακτικὰ μέλη, οἵτινες ἐσκόπων νά-
πέλθωσι κατ' αὐτὰς εἰς Ἰταλίαν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ.— Ἡ πλουσία βιβλιοθήκη τῆς Βιρμιγγάμης
ἐγένετο ἐπ' ἐσχάτων παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἡ καταστροφή ἔπεισε τὴν διευ-
θύνσιν τῆς ἐν Βοττῶν τῆς Ἀμερικῆς βιβλιοθήκης νὰ εἰσαγάγῃ μέτρον ἀξιό-